

Η ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΜΙΑΣ ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ

Ο ΑΞΙΘΥΑΜΑΣΤΟΣ ΗΡΩΪΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΝΤΕ ΣΕΛΝΙΤΖ

Η λατρεία της 'Αναστασίας ντε Σέλνιτζ προς τον σύζυγό της. Η αιχμηλωσία του εαυρώνου. Το ειδυλλίο του με την Μαρία ντε Μπουρχάιμ. Πώς έγινε διαγμω. Η επιστροφή του στη Βιέννη. Όπου τώ μυστικό άποκαλύπτεται. Η αυτοθυσία της πρώτης συζύγου. Για νά σώση τον άγαπημένο της, κτλ. κτλ.

ΜΑ μιá γυναίκα άγατάει, εινε ικανή νά κίνη όλες τις θυσίες και δίους τούς ηρωϊσμούς γιά τόν άνδρα που λατρεύει. Πόσες δίους εινε στον κόσμο ή γυναίκες, που άφοσιώθηκαν σ' έναν άνδρα, σέ βαθιό νά δεχθούν νά καταστραφούν και νά φυλακιστούν έξαιτίας του, άδιάρφο άν ό άνδρας αυτός ποδαβίον τον έρωτά τους και έκανε την καρδιά τους νά ματώση από τόν πόνο ;... Μιά από τις ηρωϊκές αυτές γυναίκες εινε και ή 'Αναστασία ντε Σέλνιτζ, της οποίας την ιστορία θα σάς άφηνηώθουμε σήμερα.

Η 'Αναστασία ντε Μιουτζ, κόρη μιás ευγενούς, αλλά φτωχής οικογενείας της Ουγγαρίας, έγινε γυναίκα, ύστερα από ένα σφοδρό έρωτικό άίσθημα, τού Αυστριακού βαρώνου Ντε Σέλνιτζ, ενός κομψού, ώριμού, μιá έπιτολιού άνδρου.

Δέν πρόφτασε δίως νά χαρή πολόν καιρό την έντυγία της. 'Υστερ' από λίγο καιρό, έξασσε ένας άγριος και έξοτρωτικός έλέμος μεταξύ της αυτοκράτειρας της Αυστρίας Μαρίας Θηρεσίας και τού βασιλέως της Πρωσίας. 'Ο βαρώνος Ντε Σέλνιτζ πήγε άρ' τούς πρώτους νά πολεμήση. Στό διάστημα αυτό ή γυναίκα του έζωσε όλονάχη στη Βιέννη, χωρίς νά συμμετέχη σέ καμιά από τις κοσμικές συγκεντρώσεις, που γινόντουσαν τακτικά στην ώραία πρωτεύουσα.

Μιά μέρα, κατά την διάρκεια μιás μάχης, σί Πρωσious συνελάθαν αξιμύλο τον βαρώνο και τόν μετέφεραν στό Μαγδεβούργο.

Ό βαρώνος, όστόσο, δέν έπληττε και πολύ στην άιχμηλωσία του. Διασκοδάζε, έρωτοτροπώντας με τήν άιχμηλωσία του Μαγδεβούργου, κι εινε άλληθε ότι σημειώσε πολλές έπιτυχίες μεταξύ τους. Η έπιτοική έλευθερία κινήσεων που εινε, λόγω τού βαθμού και της κοινωνικής τού θέσεως, τού επέτρεπε νά συχνάζει στό καλύτερα σπώτια του Μαγδεβούργου, στό άκσία ήταν πάντοτε καλύτερο κολορόδοξτος.

Μιά Κυριακή, στην έκκλησία, ό βαρώνος γνωρίστηκε με μιá ώμοιάτη νέα, την Μαρία, κόρη τού κόμητος Ντε Μπουρχάιμ. Η έξωτική ώμορφιά της Μαρίας έκανε ζοηγή έντύπωση στό βαρώνο. Φρόντισε νά ασεπισθή με την οικογενεία της, νά γνωρισθή μαζί της καλύτερα, κι ένα βράδι, σέ μιá άπόκονητη δένδροστολία, στό πάρκο τού μέγαρου των Μπουρχάιμ, τήν ζήτη τούς ένώθηκα για πρώτη φορά σ' ένα θεμιό, παράφορο φίλ...

Υστερα από λίγες μέρες ό κόμης Ντε Μπουρχάιμ πήγε και βρήκε τού βαρώνο Ντε Σέλνιτζ και τού ελετε :

— Ένωισα μεγάλη χαρά και τιμή, όταν έκανα τήν γνωμιία σας, επειδή κατάλαβα ότι έχω νά κάνω μι' έναν πραγματικό ένγενή... Είμαι, λοιπόν, βέβαιος τώρα ότι δέν πρόκειται νά δοκιμώσω καμιά άπογοήτευση... 'Ισως νά ξέρετε τώ σκοπό τής επισκέψης μου... Η κόρη μου, την οποία έδλετα άνήσχη και ταραμηέν τόν τελευταίο καιρό, μου τά ελετε χθές όλα, μου ελετε ότι σάς θεωρεί ήδη μηνηστέρη της... 'Ηθελά μονάχα γιά νά μου όρισετε την ήμερα τών γάμων σας...

Ό βαρώνος δέν ήξερε στην άρχη τί ν' άπάντηση στόν κόμητα. Καί τότε σκέφθηκε νά τόν φανερώσει όλη την άλήθεια, νά τού πη δηλαδή ότι ήταν παντρευμένος. Φοβήθηκε όμως μπρος ό κόμης όρημισή γιά τή διαγωγή του και προτίμησε νά σπάση.

— Γιατί δέν άπαντάτε ; τόν ρώτησε ό κόμης, με τόνό κάπως προστακτικό. Μήπως νομίζετε ότι ή πρότασις που σάς κάνω δέν εινε τιμητική γιά σας ;

— Άπεναντίας, ή πρότασις σας με τιμεί πολύν... τραυίσει ό βαρώνος. Θα ήθελα όμως μιá μικρή προθεσμία γιά νά...

— Για νά νανισέστε τις οικογενειακές σας υποθέσεις ; τόν διέκρινε ό κόμης. Έχετε δικήν, έχετε δικήν... Σάς δίνο, λοιπόν, προθεσμίαν ένος μηνός... Είμαστε σύμφωνοι ;

— Μάλιστα ! υπήκουσε ό βαρώνος, αφήνοντας τόν έαυτό του νά πέσει στην άδωισσα μιás έπικίνδυνης περιπέτειας.

'Υστερ' από πέντε εβδομάδες, γινόντουσαν με μεγαλοπρέπεια οι γάμοι τού βαρώνου Ντε Σέλνιτζ με την Μαρία ντε Μπουρχάιμ... Η νύμφη έλαμπε από τή χαρά της. Μιά ό γαμύριος φαινόταν άνήσυχος και συλλογιμένο, γιατί ό νοός του πετούσε στην 'Αναστασία, ή οποία περιόμιε στη Βιέννη την επιστροφή τού συζύγου της...

Ό βαρώνος και ή Μαρία πέρασαν ενήαριστα τούς δύο πρώτους μήνες τού γάμου τους. 'Υστερα όμως από λίγον καιρό ύπεγράφη ή ειρήνη μεταξύ Αυστρίας

και Πρωσίας και ό βαρώνος Ντε Σέλνιτζ είδοποιήθηκε ότι ήταν έλεύθερος πάλι νά επιστρέψη στην πατρίδα του. Ό βαρώνος διάταξε γιά μιá στιγμή τί έπρεπε νά κάνει, νά μείνη δηλαδή με την δεύτερη γυναίκα του ή νά γυρίση στην πρώτη συζύγο του, ή οποία τόν περιέφερε τώσον καιρό. Μιά ή άμηχανία του δέν βαστάζε πολύν. Κι ένα ώριμό πρωί έφυγε από τώ Μαγδεβούργο, επιστρέφοντας στη Βιέννη, χωρίς ν' άποχωρητήση την Μαρία. Στη Βιέννη, όπου πληροφορήθηκε ότι ό ποία της έλεγε ότι λόγω άνωτέρας άνάγκης τού επέβλελαν νά φύγη Ξαρκικά, χωρίς, όστόσο, νά της πη τού πύριαν.

Όταν ό βαρώνος γύρισε στην Αυστρία, ξαναβρήκε τή γυναίκα του, την πιστή 'Αναστασία, που δέν ήξερε πως νά εκδηλώση τή χαρά της για την επιστροφή τού συζύγου της — και συνέχισε μαζί της την παλιά τους ζωή, χωρίς νά έννοιαρεθίσει όποιον γιά τή Μαρία. Νομίζε πως εινε άπαλλαγή όμοια από αυτήν. Μιά δέν άγγιχε νά καταλάβη ότι ήταν πολύ γελασμένος.

Η Μαρία, παραξηνεμένη από την Ξαρκική άναχωρησία τού συζύγου της, φρόντισε νά καθή ποιά διεύηνη άπολυθώσε ό βαρώνος και ύστερ' από λίγο βρισκότανε στη Βιέννη, όπου πληροφορήθηκε ότι ό άνδρας της ήταν παντρευμένος από πολιά χρόνια και ότι τώσε τώρα έντυχιμένος με τή γυναίκα του. Η άνήσχη διαγωγή τού βαρώνου έκανε τή Μαρία ν' άγανακτήση και νά ζητήση άεφόρσι από την αυτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία, γιά νά της υποβάλη τώ παρατόν της.

Η αυτοκράτειρα, που φημιζότανε γιά την άσθητή ήθελή της, έμεινε και αυτή κατάληκτη, όταν πληροφορήθηκε την προδοσία τού βαρώνου και τόν κάλεσε άμέσως στό άνώτατο δικαστήριο της Βιέννης, με την κατηγορία της διγμωσίας. Για νά καταλάβετε πόσο σοβαρή ήταν ή θέσις τού βαρώνου, σάς πληροφορούμε ότι ή διαγμωία έπαυετο με άνατο στην Αυστρία, επί Θηρεσίας...

Όταν ή 'Αναστασία έμαθε όλα αυτά τώ περιστατικό, ή ζήτη και ή άπογοήτευσε, τού δοκίμασε, σάθως άπειργατική. Όστόσο, άγαπίωσε άκόμα τού συζύγο της. Καί, γιά νά τόν σώση από μιá βεβαία καταδίχη, άπεφάσισε νά κάνει κάτι, τού μονάχα ός ήρωϊσμός μπορεί νά χαρακτηρισθή. Παρασιάσθηκε στό δικαστήριο, πριν άρχισή ή δική τού συζύγου της, κι έκανε, με σταθερή και άτάραχη φωνή, την παρακάτω κατάθεσι :

— Άν και τώ διάβημά μου αυτό στοιχίζει πολύν, καταλαβαίνω ότι είμαι ύποχρεωμένη νά πω όλη την άλήθεια στους δικαστές, που θα δικάζουν τόν βαρώνο... Μάθετε, λοιπόν, ότι δέν είμαι νόμιμος σύζυγος τού βαρώνου Ντε Σέλνιτζ. Άγαπήθηκα και ζήσαμε μαζί σάν άνδρόγονο, χωρίς νά ζητήσουμε την ένδοξη τής έκκλησίας. Σκοπούσαμε, βέβαια, νά νομιμοποιήσουμε την έννοια μας, μιá ό πόλεμος, που ξέσπασε Ξαρκικά, μιάς έμπόδισε νά πραγματοποιήσουμε αυτήν την έπιθυμία μας... Κι αν ό βαρώνος μου επέτρεψε νά φέρω τ' όνομά του, αυτό τού έκανε γιά ν' άπογοήτευση τώ σχολία τού κόμηνου... Εινε, λοιπόν, τώ δικαίωμα νά παντρευθώ, άφορ ήταν έλεύθερος, άφορ δέν εινε κανένα νόμιμο δεσμιό μαζί μου !..

'Υστερ' από τή δήλωση αυτή της 'Αναστασίας, οι δικαστές διάταξαν άμέσως την άποφυλάκιση τού βαρώνου, τόν όποιο είχαν κλείσει στό μεταξύ στη φυλακή. Μιά ή ηρωϊκή 'Αναστασία καταδικάστηκε σέ δεκα χρόνον φυλάκιση, σύμφωνα μ' ένα νόμο της Μαρίας Θηρεσίας, που τιμωρούσε αυστηρά τή γυναίκες που έξοικειών...

Ό βαρώνος άφησε τότε, από μιá άσυγχρόνη δειλία, την γυναίκα του νά πάη φυλακή και ν' άτιμωθώ. Καί ένώ ή γυναίκα του υπέφερε και βασανίζότανε στη φυλακή, όθμα της μεγάλης καρδιάς της, έκείνος περιούσε ενήαριστα τις μέρες τόν κοντά στη Μαρία...

Η 'Αναστασία όμως δέν άγγιχε νά βρη δικαιοσύνη... 'Υστερ' από ένα χρόνο, ή Μαρία πέθανε Ξαρκικά. Καί τότε ό βαρώνος, βασανιζόμενος από τήνυσε σενιδήσεως, γιά τώ καιρό που έκανε στη γυναίκα του, παροσιάστηκε στην αυτοκράτειρα, έπρεσε στό γόνάτ της και της έξοικολόγησε όλη την άλήθεια.

Η Μαρία Θηρεσία έμεινε κατάληκτη μπρος στό μέγεθος της αυτοθυσίας της 'Αναστασίας. Καί διάταξε άμέσως όμι μονάχα νά την άποφυλάξουν, αλλά και νά της όρίσουν μιá σίνταξι, νομιόντας ότι ή 'Αναστασία θα ζήτοσε πάλι νά χωρισθί από τόν άνάξιο συζύγο της και ότι ύπέχετο κίνδυνος νά μείνη χωρίς πόρους ζωής.

Μιά όταν ρώτησε την 'Αναστασία τί τιμωρία ζήτοσε νά επβάλη στό βαρώνο γιά την άρακατηρήτη διαγωγή τού άπειάντ της, άπάντησε : — Σάς παρακαλώ νά τόν συχωρέσετε. Μεγαλειοτάτη, γιατί τόν άγαπάω άκόμα !..

Και τώ άνδρόγονο, τώ ιστορικό αυτό άνδρόγονο, πέρασε έντυχιμένος τίς ύπόλοιπες μέρες της ζωής του.

